

ARTÍSTICO
MUSICAL
XIXONA
EL TRABAJO

Santa Cecilia

2010

Saluda

Altre any engeguem la màquina de la música amb la patrona dels músics, Santa Cecília. Ha estat un any replet de concerts, eixides, activitats, i d'assajos, que marquen el nostre tarannà musical.

Ara fa quasi un any, Jordi Francés-Sanjuán obria la primera partícula, en el seu primer assaig, allà pel mes de setembre de 2009. Un jove director iniciava un nou camí amb la nostra agrupació musical. I ha sigut un inici, podríem dir, recíproc, perquè ens hem donat música mútuament.

Jordi Francés deia a un assaig que no sabíem la satisfacció que donava el fet d'interpretar la música que ell explicava amb les mans; nosaltres li diríem, la satisfacció i la seguretat alhora dels concerts, tenir-lo dalt de la tarima.

Al llarg d'aquest passat any fiscal particular (de novembre a novembre) s'ha traduït amb un grapat de concerts, eixides i unió amb els membres de la família de la banda, a més, pensem, d'haver guanyat qualitat musical. Un dels objectius que ens havíem marcat des de la Banda de Música.

Seguirem treballant per la cultura a nivell de poble, i a nivell de país. Esperem que els agrade la feina que hem fet al llarg de l'any, perquè, a la fi, el públic, com la música, és la nostra ànima.

Promagra d'Actes

DISSABTE DIA 27 DE NOVEMBRE

- 08:30 h** DESPERTÀ
- 09:00 h** GRAN PARTIT DE FUTBOL-SALA ENTRE LA CANYA I EL METALL PERCUSSIÓ
- 17:00 h** CERCAVILA PER ARREPLEGAR ELS NOUS MÚSICS
- 19:00 h** TRASLLAT DE LA IMATGE DES DE LA CASA DE LA MÚSICA A L'ESGLÉSIA ARXIPRESTAL
- 19:30 h** MISSA EN HONOR A SANTA CECÍLIA
- 21:00 h** CONCERT EN HONOR A SANTA CECÍLIA AL CINE DE DALT
- 23:00 h** SOPAR DE GERMANOR

La fugacitat del temps esdevé important per a mi en aquest moment que mire enrere i me n'adone que ja fa un any que estic fent música a Xixona. Em commouen ja molts records d'un temps intens viscut amb il·lusiō i esperit de plaer i superaciō.

Al concert us presentem un programa amb temàtica un tant espiritual per la forma i origen amb què han sigut concebudes les obres. L'eix principal del programa el componen transcripcions d'orquestra d'obres tan significatives com la *Simfonia Romàntica* de Bruckner i obres originals com la no menys significativa per al repertori bandístic com és la *1ª Simfonia* de Robert W. Smith, una obra que marcà trajectòria al repertori americà per a vents.

Considere aquest un bon espai per a agrair als músics de la banda qualitats que diàriament m'ofereixen tant a mi com a la música: dedicaciō, respecte, humilitat, uniō, sensibilitat, estima, etc.. qualitats que malauradament els directors trobem a faltar en agrupacions similars arreu del món i que a Xixona esdevenen eines principals del seu treball. Cal també agrair la fidelitat i entusiasme del nostre públic, destinataris del nostre treball i a qui intentem contagiar el que sentim.

Durant el temps que estiga a Xixona, el meu desig és aportar i donar a la banda i al poble, una part del que el poble i la banda està aportant-me a mi.

Amb admiraciō

Jordi Francés-Sanjuán

Programa del Concert

1a Part

P.I. Tchaikovsky (1840 – 1893)

MARXA ESLAVA

Anton Bruckner (1824 – 1896)

4º Simfonia en Mi bemol major "la Romàntica"

I. Nicht zu schnell

2a Part

Robert Smith (1958)

Simfonia Nº 1

"LA DIVINA COMÈDIA"

I Infern

II Purgatori

III Ascensiō

IV Paradís

Arturo Márquez (1950)

DANZÓN Nº 2

Notes al Programa

MARXA ESLAVA – P.I. Tchaikovsky

El Juny de 1876, següent als incidents en què els soldats turcs van acabar amb un gran nombre d'eslaus cristians que s'havien rebel·lat contra l'Imperi otomà i que foren recolzats per països com Àustria i Rússia, Sèrbia va declarar la guerra a Turquia. Aleshores molts russos es van solidaritzar amb els quals consideraven els seus amics eslaus i van enviar soldats voluntaris i d'ajuda al Regne de Sèrbia. En la següent lluita, l'exèrcit serbi va ser ràpidament derrotat pels turcs.

Nikolái Rubinstein, un amic proper de Tchaikovsky, li va demanar compondre una peça per a un concert de beneficència per als voluntaris russos ferits. En una arrencada de patriotisme, Tchaikovsky va compondre i va orquestrar la que fou coneguda com la "Marxa servo-russa", més tard coneguda i titulada com "Marxa Eslava". La peça va ser estrenada a Moscou el 17 de novembre de 1876 i va gaudir d'una molt càlida acollida del públic.

4ª SIMFONIA "la Romàntica" – Anton Bruckner

I. Nicht zu schnell

La Simfonia núm. 4 en mi major "la Romàntica", d'Anton Bruckner és un dels treballs més populars del compositor. La va escriure el 1874 però, després de compondre la Cinquena Simfonia, la va revisar per

complet. El 1880 l'autor li va canviar l'últim moviment, després del qual va ser estrenada a Viena el 20 de febrer de 1881 dirigida per Hans Richter amb gran èxit. El sobrenom de la simfonia de Romàntica fou utilitzat pel mateix compositor, tanmateix no es refereix a la concepció moderna d'amor romàntic sinó més aviat als romanços medievals com els descrits a les òperes Lohengrin i Sigfrid de Richard Wagner.

La seva música, imbuïda d'una intensa religiositat, busca la perfecció formal al mateix temps que vol ser un gran himne de lloança al Déu en el qual creia ferventment (i a qui va dedicar fins i tot la seva última obra, la Novena simfonia).

Simfonia n° 1 "LA DIVINA COMÈDIA" – Robert W. Smith

La primera simfonia del compositor americà Robert W. Smith està basada en la famosa i significativa obra de Dante Alighieri. La història de la trilogia de Dante és molt bàsica: un dia Dante es troba perdut en un obscur bosc i Virgili, personatge inspirat en el poeta Romà, apareix i el rescata. Virgili serà des d'aleshores el seu guia en la contemplació de l'Infern i el Purgatori. Dante, una vegada ja ha confessat tots els seus pecats i faltes, i amb Beatriu com a guia, serà conduït cap al Paradís on podrà contemplar la grandesa de Deu.

I – INFERN

A l'igual que a l'obra de Dante, aquest moviment està dividit en quatre seccions. L'obertura melòdica en l'oboè representa el pecat de "incontinència". Dante arriba al segon nivell de l'Infern i s'enfronta al "mur de Dis" (La porta de l'Infern). La següent secció està estructurada en torn als pecats de la "violència" amb turmentes molt intenses i arenoses. Hipocresia, mentida i traïció son els pecats amb els que basa les següents parts d'aquest moviment en el que al final, Dante i Virgili es troben amb el mateix Lucífèr, el qual els mostra les seues tres grans boques. Finalment aconsegueixen escalar fins l'altre hemisferi i deixar enrere el feroç món del foc.

II - PURGATORI

El Purgatori porta a Dante a una misteriosa muntanya amb set terrasses. Cada una representa un dels "set pecats capitals" i està habitada pels pecadors els quals paguen la seua retribució simbòlica pels seus pecats a la terra. Durant el seu viatge, la muntanya sencera comença a tremolar quan els pecadors defenen les seues tasques per cantar "Gloria in Excelsis Deo". Dante se n'adona que el terratrèmol ocorre quan una ànima ha pagat la seua penitència i pot ascendir cap al cel. L'eterna esperança de les ànimes pecadores consistirà en desitjar que el proper terratrèmol siga per a elles.

III – ASCENSIÓ

L'ascensió, comença amb Dante en la muntanya del Purgatori. Després d'haver estat instruït i purificat està ja preparat per al seu viatge al Paradís. Beatriu, la seua guia, aixeca els ulls cap al sol, i Dante, seguint el seu exemple, veu també el Sol i se n'adona que està preparat per a la pròxima aventura. Es sorprèn en descobrir la meravellosa música, la música de les esferes, que els envolta i més ràpidament del que es pensava comença la seua velocitat fugida per ascendir a l'esfera de foc.

IV – PARADÍS

Aquest és l'últim moviment tant de l'obra de Dante com de la Simfonia. Dante ha pujat a una velocitat increïble des del cim de la muntanya del purgatori a la primera esfera del cel. Ell està meravellat per la llum que incrementa la seua brillantor i bellesa amb cada esfera. Partint d'un sol tema musical, la intensitat creix amb cada entrada fins que estiguem envoltats de llums de múltiples qualitats i colors. La llum envolta l'oient i se'ns presenta amb sons d'alegria, pau, amor i esperança... que cada vegada va en augment així com progressa el viatge a través de les esferes.

DANZÓN N°2 – Arturo Márquez

Aquesta és una de les obres més representatives del compositor mexicà Arturo Márquez juntament amb els altres "danzón" números 3, 4 i 5. Aquesta peça la va escriure durant els mesos de l'ajament Zapatista que va inquietar l'ànim del compositor cap a una nova justícia per als pobles indígenes.

El danzón té una presència constant a la seua música, Márquez n'ha realitzat una sèrie d'almenys set "danzones orquestales", alguns d'ells amb solista. La seua música tendeix a l'equilibri de la tradició i l'experiment, en un llenguatge que no abandona les arrels en cap moment. És música clàssica i moderna, enèrgica i sòbria, perfecta per baixar cap a la terra les nostres ànimes i posar punt i final a un programa de caràcter més bé espiritual com el que hui els hem ofert.

Nous Músics

Volem donar la benvinguda a dos nous músics, Laura i Dimas comencen el seu caminar amb la Banda de Xixona, aquesta família musical de Xixona. També agrair a les famílies l'esforç cultural que ha fet i que hui arreplega un primer fruit.

Enhorabona i benvinguts.

Laura Bernabeu López (clarinet)
Dimas Colomina Asensi (saxo alt)

Memoràndum

SANTA CECÍLIA 2009

Diumenge 22 i dissabte 28 de novembre

Comencem aquest repàs anual amb la patrona de la música, Santa Cecília. Amb dos caps de setmana celebrarem aquest esdeveniment. El diumenge 22 de novembre, amb la cercavila per arregar els nous músics, Pablo Candela i Alba Serra, amb el trasllat de la imatge per fer la missa en el seu honor i un dinar de germanor a la kàbila dels Pirates.

El cap de setmana de després, ens jugarem l'honor entre la Canya i el Metall-Percussió, un bon esmorzar per unir més les forces i el concert en honor a la nostra patrona, que tingué l'al·licient especial amb l'estrena del nou director titular, Jordi Francés-Sanjuán.

SANTA CECÍLIA

El programa era suggerent, com tots: a la 1ª part, *APPALACHIAN OVERTURE* de James Barnes, *THE MUSIC MAKERS* – Alfred Reed, *SINFONIA NOBILÍSSIMA* – Robert Jager i *SABIC SYMPHONIC MARCH* - Bert Appermont. A la segona part: *JERICHO* i *EGMONT* les dues del Belga Bert Appermont.

PROCESSÓ DE LA PURÍSSIMA

Dilluns 8 de desembre de 2009

Quan els boixos de la fàbrica de Primitivo Rovira estan a punt de parar-se fins l'any vinent, les portes del Nadal ja estan quasi olorant-se. Les llums del Castell s'encenen, les de la Plaça ja estan col·locades, i la Banda que toca la marxa de processó *El Buen Pastor* de Ricardo Dorado, gran autor d'aquest gènere, en honor a la verge de l'Assumpció, amb les *Arrecabaores* que donen el tipisme a aquesta processó que la varem fer dins de l'església, gràcies a la pluja.

NADAL 2009

El dia de la Nit de Nadal, 24 de desembre, sinó haguera sigut pel mal oratge haguérem eixit a tocar pel carrer amb la Banda Juvenil, però només es va quedar amb el cor de l'Escola Comarcal i una tocada en la Casa de la Música per part dels aprenent a músics amateur.

L'arribada dels Reixos Mags, provinents de l'orient, i encarregats de portar somriures a tothom, també és aprofitat pels músics de Xixona, la Colla de Dolçainers i Tabaleters *Els Arreplegats*, la Banda Juvenil i l'Oficial, decoren amb música i acompanyen a Ses Majestats, amb un boato molt treballat per l'Associació dels Reis Mags del poble.

SANT SEBASTIÀ 2010

Dissabte 23 de gener

El copatró del poble era la primera gran festa de l'any. El dimecres

dia 20 fem la cercavila amb *Aitana* de Tomás Olcina, i *Als Llaneros Dianers* de Rafael Mullor, No cal oblidar-se de la paradeta de Vicente i Juana, pares del músic Juan Vicente Molina, *El Lirri*, que com fa ja prous anys, ens ofereixen uns reconstitutives paracotes i algun que altre licor, que l'havia el cos.

I per la vesprada, la processó, prèviament acompanyarem a l'Ajuntament, des de la porta de la Casa Consistorial, després, pels carrers Mare de Déu de l'Orto, baixant per la Pescateria, i recorrent mitja avinguda Constitució, amb Sant Sebastià a andes.

El dissabte més proper a Sant Sebastià celebrarem en primer lloc la reunió anual de la Banda de Xixona, on es presentaren els comptes, marcats per les poques eixides, i els generosos sopars.

A mitjan vesprada el concert, que coincidí altre any, amb el Senyal de les Festes d'Hivern.

La primera part li la deixarem als components de la banda Juvenil que ens portaren al màgic món de Disney. La nostra pedrera ens interpretà Baghira, que rendia homenatge a l'Àngel de la Guarda que ens guia al llarg de la nostra vida, representat per Baghira, la pantera negra inseparable que cuida al xiquet perdut en el Llibre de la Selva, Mowgli. L'obra era del valencià Ferrer Ferran per a saxofó alt i banda, amb Dimas Colomina com a solista, músic que s'estrena oficialment com a membre de l'Agrupació.

La segona obra era *El rei Lleó*, arranament de Hans Zimmer. I Aladdin de Paul Jennings. Tot sota la batuta de Antonio Lillo, director de la Banda Juvenil.

A la segona part, l'Agrupació Artisticomusical "El Trabajo" de Xixona oferí, a manera de Big Band, música que no solíem interpretar molt. Peces clàssiques com *I Got Rhythm*, *On the sunny side on the street*, *Honeysuckle Rose*, o els sons exòtics de *Caravan*. També una cançó tradicional del gospel dels negres americans, *Down by the riverside*;

també el famós èxit de Carlos Santana, *Europa* amb la col·laboració amb la guitarra elèctrica de Luís Picó.

Concert que estigué marcat per la vestimenta dels músics, barret i tirants. Un concert on tots isquem més que satisfets.

A l'entremig de la segona part, donarem tres medalles de plata, com a compliment de 25 anys com a músics a: Enric Garrigós Llinares, *Pitèf*, Carlos Ferrer Arques i a Victorino Garrigós Miquel, el *Cartero*, més de vint-i-cinc anys de músic i un merescut homenatge.

En aquest concert, també fem la presentació oficial del director titular, Jordi Francés-Sanjuán.

CARNESTOLTES 2010

El dissabte 13 de febrer participarem en el Carnestoltes xixonenc. Enguany la crisi passà factura i no ens poguérem disfressar en conjunt, però sí que aprofitarem els més jòvens a fer-ho.

La nota general va estar el fred que feia i haguérem de acurtar el recorregut, així que baixàrem de la Casa de Cultura fins l'avinguda Constitució amb *Copacabana i Música per a Carnestoltes* de Ricardo Planelles.

CONCERT FESTES GELAORS I MIG ANY 2010

Dijous 18 de febrer de 2010

El dijous 18 de febrer acudirem al Cine de Dalt per fer el concert de presentació de càrrecs. Enguany la festa dels Gelaters reduïa un dia la seua trilogia, però no , l'alçament de capitans i banderers.

El programa del concert fou el següent:

CENT ANYS (pd.) i *NACA* (m.c.) les dues de Ramón García i Soler, *MOZARABES 1960* (m.m.) José M^o Ferrero, *22 D'ABRIL* (pd.) de Godofredo Garrigues, *TABAL I SARAGÜELLS* (pas masero) de Mario Roig Vila (amb la col·laboració de la Colla de Dolçainers i Tabaleters *Els Arreplegats de Xixona*, per tancar, *ABRAHAM* (m.m.) de Rafael Mullor Grau, de bis, *Tercio de Quites*.

ENTRÀ FESTES D'HIVERN

Dissabte 20 de febrer de 2010

El dissabte dia 20 de febrer participarem a les Festes d'Hivern, amb la Capitania Mora. Vam interpretar la marxa mora *Voro*, de Josep Vicent Egea, obra poc escoltada al carrer.

CONCERT DE LA BANDA JUVENIL DE L'AGRUPACIÓ ARTÍSTICOMUSICAL El Trabajo DE XIXONA

Dimecres, 24 de febrer de 2010

Puntuals, a dos quarts de nou, la Banda Juvenil, els educands, actuaven per quarta vegada consecutiva en la setmana del Mig Any. Hi havia bastants espectadors, i sembla que aquest acte ja s'ha consolidat.

El director de la Banda Juvenil va preparar un programa que s'obria amb el pasdoble **El K'sar el Yedid**, de 1912 pel compositor Camilo Pérez Monllor. En segon lloc **Pas als maseros**, marxa cristiana de Jose Maria Valls Satorres. I la tercera obra **Ximo** de José María Ferrero Pastor, considerat com el més prolífic, avantgardista i perfeccionista dels compositors de música per a les festes de moros i cristians. La marxa mora Ximo ha arribat a ser considerada com "l'himne" de les festes d'Ontinyent.

En l'entremig, en primer lloc, es van lliurar els premis als guanyadors del Concurs de Dibuix Infantil.

Seguidament es donaren els premis en el VIII Concurs de Caps d'Esquadra que se celebra la Nit del Soparet.

A la segona part, els músics jòvens tocaren **Reina de fiestas** de José María Ferrero Pastor, de 1960. **Arc i Ballesta**, marxa cristiana composta en el 2009 per Òscar Sempere Francès, i per tancar el concert **Cavall de foc**, marxa mora composta per Jose Rafael Pascual Vilaplana en l'any 1996.

CONCERT MIG ANY 2010

Divendres, 26 de febrer de 2010

El concert del Mig Any començava passats tres quarts de nou. Els músics pujaven ordenats per cordes; nou director, amb noves maneres. Els mateixos presentadors que l'any anterior, Sergio Galiana encorbatat amb un color fúcsia, i Ainhoa López, amb un vestit suggerent, presentaven les peces del concert:

A la primera part el pas doble *Al meu iaio* de José Francisco Ripoll Martins; pasdoble dedicat el 1999 al seu avi en el seu centenari. La segona peça era *Te Deum*, marxa cristiana de Pedro Joaquín Francés. La tercera peça, la marxa àrab d'Amado Blanquer *L'Ambaixador*, i per concloure la primera part la rapsòdia masera de Ramon Garcia i Soler Pepe "el Rompe".

En l'entremig, i com ja és habitual, s'homenatjà i es feren entrega dels premis dels tornejos del 2009 i concursos del 2010 de Festes de Moros i Cristians.

Després d'aquesta estona de repartiments de premis, la música tornava a l'auditori. A la segona part, la Banda de Xixona interpretava: *NOVECENTO* (pd.) de Joan Enric Canet. Pasdoble simfònic escrit l'any 1995. *CATARSIS* (m. c.) de Josep V. Egea Insa del 1982. *BUZAUQ* (m. m.) i

ELS TEMPS DELS HEROIS les dues del compositor busoter Ernesto García Climent.

Després del concert, els músics que arregleguen els instruments, els directius de la federació que duen els banderes a la Casa de Cultura i altres que queden per sopar. Trobe a un espectador del concert i li preguntem l'opinió. Contesta contundent: "A mi no m'ha agradat, ja que la meitat no les coneixia".

En la varietat està el gust, diria aquell; però l'agrupació musical de Xixona busca noves músiques, nous sons, noves composicions, perquè afortunadament la música festera hi evoluciona gràcies, entre altres coses, a la Festa de Moros i Cristians; però aquest concert tenia un poc de tot: clàssiques, com *L'Ambaixador* i *Catarsis*; recents com, *Al meu iaio*, o *Pepe el Rompe*; amb nous estils *Novecento* i compositors nous com el busoter Ernesto García Climent. Volem dir que la banda va fer un concert complet i intentant aconseguir tothom.

La nit l'acabem fent-nos el primer gintònic, preparant el cos mentre la lluna està plena però enterbolida per un mant de núvols tènues; el llit reclama.

ENTRÀ D'ALCOI

22 d'abril de 2010

Un any més, la Banda de Xixona va participar en l'Entrà de Moros i Cristians d'Alcoi.

Malgrat la intensa pluja que estava caient a Xixona, i la boira que hi havia a la Carrasqueta de camí a Alcoi, el temps allí ens va respectar.

Aquesta vegada vam tocar amb el Capità Moro, de la Filà Marrakesch, Miquel Giménez Boronat, estrenant al carrer l'obra *Un Chava Capità*, de José Maria Valls Satorres.

PRESENTACIÓ DEL CD DE FANG

Dimarts, 11 de maig de 2010

La Primavera ha arribat una mica tard, estem al maig, i José Rafael Pascual-Vilaplana arriba a Xixona per presentar el disc compacte *De fang*, on la banda de Xixona ha participat amb cinc peces: *Jaim*, *Isfanaj*, *Creu d'Arsuf*, *Yälläba* i *La Neta del Manyä*, un treball molt interessant perquè el CD hi participen totes les agrupacions que el director murer ha dirigit, i perquè intenta que la música festera no s'encaixone només en l'àmbit d'ús dels Moros i Cristians.

La colla de dolçainers Els Arreplegats també va participar en el CD *De fang* interpretant *Creu d'Arsuf*.

Es tracta d'un nou treball discogràfic amb 31 composicions del nostre gran amic José Rafael, que va dirigir la Banda de Xixona de 1995 a 2003.

CONCERT DE PRIMAVERA

Dissabte, 15 de maig de 2010

El passat Dissabte 15 de maig vam realitzar el Concert de primavera. Després del darrer concert de les Festes del Mig Any, els músics vam tornar de nou als assajos per a preparar aquest concert primaveral, que junt amb el de Santa Cecília, és un dels principals concerts que tenim en el nostre calendari anual.

Les peces a interpretar eren: Banda Sucre de Giovanni Orsomando, Danse Funambulesque de Jules Strens, Symphony 1 de Wasily Kalinnikov, For Natalie de James Barnes, Saga Maligna de Bert Appermont, Highlights from Jurassic Park de John Williams, i de bis Danzón N°2 d'Arturo Márquez.

Sens dubte, un programa atractiu, i també complex. La Banda de Xixona va tornar a demostrar que som, abans que res, un gran grup d'amics, sense distincions entre jòvens i veterans. Aquesta amistat va envoltar d'un gran ambient al moment, donant com resultat un gran concert.

Les opinions al finalitzar eren unànimes, ho vam passar genial i el concert va estar a un gran nivell. Tardarem temps a oblidar-ho. Com és costum, ho vam celebrar amb un sopar i la posterior festa, amb moments igualment inoblidables.

Hem de felicitar-nos i continuar treballant d'aquesta esta manera.

CORPUS

Diumenge, 14 de juny de 2009

El carrer es decora amb flors per celebrar el Corpus, festa on ix al carrer la representació del cos de Crist i els xiquets que han fet la comunió; la marxa que elegim: Triunfal de José Blanco.

CONCERT DE LA SOCIETAT EL TRABAJO DE XIXONA

Divendres, 18 de juny de 2010

Com tots els anys, participarem en els actes commemoratius de l'aniversari de la Societat el Trabajo de Xixona, la qual dóna nom a la nostra Agrupació Musical, amb un concert el Divendres 18 de Juny, a les 20.00 h, en el pati de la societat.

El programa va ser el següent:

1ª Part

De Jimmy Ripoll *SOCARRATS I TRAMUSSERS* (pasdoble); de Gerónimo Giménez *LA TORRE DEL ORO*; de Georges Bizet *CARMEN SUITE*.

2a Part

D'Arturo Márquez *DANZÓN Núm 2*; de George Gershwin /Arr: John Glenesk

I GOT RHYTHM; de Jimmy McHugh / Arr: Jerome Thomas, *ON THE SUNNY SIDE OF THE STREET* (Arr: Dennis Armitage); *DOWN BY THE RIVERSIDE* de Thomas Waller / (Arr: Jérôme Thomas), *HONEYSUCKLE ROSE* de Hoagy Carmichael; *SING, SING, SING* i de Rafael Hernández *EL CUMBANCHERO*.
La peça de regal: Ragón Falez.

FESTIVAL A BANYERES DE MARIOLA

Dissabte, 19 de juny de 2010

La Societat Musical Banyeres de Mariola ens convidà el passat dissabte 19 de Juny al XXVI Festival de Bandes de Música d'esta localitat, en la qual vam passar un agradable dia.

La jornada va començar a les 11:00h del matí, quan ens vam reunir en l'escola de música de Xixona per a partir cap a Banyeres amb autobús. En el trajecte el conductor pareixia passejar-nos en un bus turístic per les serres d'Onil i Ibi, perquè donarem una bona volta, així sí, disfrutant de la naturalesa, fins que per fi arribarem a Banyeres després d'una hora de camí. (La tornada a Xixona al matí següent va ser per Alcoi, molt més curta. Esta vegada el conductor va entendre que ens esperava el dinar i la migdiada del diumenge).

A l'arribada a Banyeres ens vam instal·lar en un alberg, a poca distància del naixement del Riu Vinalopò. Fins a l'hora de dinar uns jugaven a les cartes, altres escoltavien música, algú va eixir a fer un passeig... Un ambient agradable en el qual la banda era la protagonista, a través de conversacions com les nombroses anècdotes que es recordaven d'altres viatges, i també pensant en el concert que ens esperava (Jordi ens comentava: "Controleu-vos que al concert hem d'estar fins").

Als 20:30h va arribar l'hora del concert, al Teatre Principal de Banyeres. El programa era el següent:

1a Part, Agrupació Artísticomusical "El Trabajo" de Xixona. 1a SIMFONIA EN SOL MENOR. I Allegro moderato, de Wasily Kalinnikov; SAGA MALIGNA (III Suite del musical "Zaad van Satan"), de Bert Appermont; DANZÓN Núm.2, Arturo Márquez; RAGÓN FÁLEZ (Pasdoble), d'Emilio Cebrián.

2a Part, Societat Musical Banyeres de Mariola: AGÜERO (Pasdoble), José Franco; FESTIVE OVERTURE, de Dimitri Shostakovich; SAGA CÀNDIDA, de Bert Appermont; DANZA COLORISTA, de Rafael Mullor.

El concert va estar molt bé i Jordi ens va felicitar. Com ell ens deia hores abans, havíem d'estar 'fins', i crec que ho vam estar. Mai oblidarem l'inici de la Simfonia de Kalinnikov, en la qual el so va nèixer des del no-res, o com disfrutarem tots amb Saga Maligna.

Després les dos bandes vam anar a sopar i celebrar el concert ofert. Sens dubte, ho vam passar molt bé tots junts fins a la matinada.

Esperem poder oferir un nou concert compartint escenari, esta vegada a Xixona, i passar-ho igual o millor.

ENTRÀ AL BARRI ALACANTÍ SANT BLAI

Dissabte, 10 de juliol de 2010

El dissabte 10 de juliol no faltàrem a la cita anual que tenim amb els cristians de Sant Blai, aquesta vegada amb l'esquadra especial de l'alfereç cristià de la filà Cantabros. La marxa elegida fou Catarsis, de Josep Vicent Egea, altra de les peces de música festera poc interpretada al carrer per la seva complexitat sonora, però que va agradar molt als festers, que ens donaren l'enhorabona.

SOPARET AMB ELS MARROCS

Dissabte, 7 d'agost de 2010

El dia començava matinet per als amants de la Diana de Cocentaina, i és que l'acte de la població del Comtat és exclusiu pel seu encant: plaça tancada, gent abarrotada, Bequeteros típics, bona música; continua el dia en casa de l'assessor de les Ambaixades, Txesco Ballester, que convida als que puguen a la Diana a esmorzar en sa casa.

Hui la Boteta descansa, se celebra el sopar dels Capitans del bàndol moro, i com que els fills dels capitans els han fet un regal no materialista, sinó sentimentalista, la Banda de Xixona (molt ben aconsellat pel músic i Moro Verd, Ricardo Planelles), la gran majoria de músics són d'aquesta casa i fan campana.

Els Marrocs estan atrafegats, la nit anterior, Gabriel Sala ha col·locat els llums per sopar al carrer, després de parlar amb els Kaimans i els Grocs i ens deixaren un tros del carrer que els pertoca, i que no van posar cap impediment; però a mitja nit ha passat el camió de la brossa i s'ha endut la instal·lació; no obstant això, Gabriel Sala, contrabandista per excel·lència i, sobretot, gran fester i músic, ha deixat el seu temps lliure i ha arreglat els desperfectes. Amb gent així, la Festa pot anar avant.

A les huit en punt s'obria la desfilada amb els Marrocs. Com que era el sopar dels Capitans es van convidar a més gent de l'habitual, entre ells, els Capitans Cristians. Aquests, com que la semifinal es va allargar més de l'habitual, arribaren tard al primer desfile.

La Banda de Xixona arrancava amb *Brisas del Clariano* del mestre Ferrero. Peça elegida pels membres de la Banda. Aquest aspecte és molt important, que el músic se senta còmode tocant, i qui millor que trien ells la música.

Els capitans moros, Pepe i Javier desfilaven amb gel·labes blanques, fes Marroc i babutxes, els acompanyaven Higinio i Conchi, amb el vestit de Llauraor triat per l'ocasió, pantalons *d'agüelo* i camisa blanca, amb coixinera. La família dels moros acompanyava als capitans, i la banda, seguí tocant fins la kàbila amb el pasdoble *Churumbelerías* del mestre Cebrián.

Els sopars van ser una delícia, la Banda del poble delità als festers amb tot el seu carisma fester, i amb la força i l'estima cap a la música festera, i s'aconseguí, segons relatava un músic d'aquesta agrupació, José Antonio Iborra, *Pilili*, el binomi: músic-fester, fins portar-lo a la catarsi festera.

La segona desfilada dels Marrocs arrancà amb el *Moro del Sinc*. El soparet acaba amb les negres amb puntet de *Penya Cadell* i la bombà del músic Canana; buff! No hi ha paraules per descriure aquests sentiments que s'han quedat al teu disc dur.

I per fi, per fi s'omplia el Para-sol, costà, però s'aconseguí.

CERCAVILA

Dissabte 15 d'agost de 2010.

El despertador ha sonat, encara hi ha a la memòria la marxa *Tabal i Saragüells* de Mario Roig que tancava la desfilada dels Llaure, en el seu sopar de capitans. Qui ens manarà beure tant! El vestit de músic està planxat, les sabates negres sense cap gra de pols; òbric el maleí, trac el fiscorn i m'encamine cap a la Casa de la Música per agafar el paper del pasdoble que tocarem *Machaco* de José Rafael Pascual-Vilaplana.

Mentre baixen cap a l'Ajuntament, engalanada ja amb els seus penjolls vermellors amb l'escut del poble, dos músics comenten els preus que estan posant els baristes i com s'aprofiten de la Festa per poder guanyar, amb dèria, quant més diners millors!

El carrer està buit, i lentament, a les 9 del matí apareixen els primers músics amb cara de circumstància, ja que el 90% dels músics de la Banda de Xixona són festers i viuen intensament els soparets.

A un quart de deu arriben els percussionistes (bombo, caixa i plats), l'encarregat d'ordenar-nos, José Iborra, *Pilili* mana formació de 5, alguns formen de 6; ningú no protesta. *Pilili* alça el dit i dóna l'entrada de pasdoble i el bombo no arranca fins que arriba el primer fort.

Pugem al carrer de l'Orito i el fem sense parar, fins que arribem a la Casa de Cultura on la bombà és més que agraïda: aigua, aigua, les goles estan ressentides.

Com que a l'Asil estant oïnt missa, i no volem molestar, continuem carrer Vicent Cabrera

i a mitjan carrer formem. Quina era la raó? La descobrim a l'entrar al barri de Sant Sebastià i al carrer Maria Dolors Miquel ens espera la família de José Daniel Planelles Torregrosa (mare i dona, els germans i els fills estan tocant amb la Banda) que hui complia 40 anys com a músic. Ens ha preparat una tauleta que ve com l'aigua a l'assedegat; Ricardo Planelles ens afirma que: -una herbeta ens arreglarà el cos, empassats amb unes pastes. César Soler, *el Porga*, posa cara de magranetes agres però, un oferiment així no es pot negar.

A l'homenatjat li regalen una composició fotogràfica on hi ha el resum de 40 anys de músics, que es diuen en poques paraules. José Daniel Planelles és un músic que no toca l'instrument sinó que l'acaricia, que amb reminiscències marroques, es passà als Pirates, i on forma part de la Boteta, i de la nostra benlloguda banda.

Continuem carrer Raval fins el carrer la Vila, prenem el carrer Torre de les Maçanes fins el final del carrer Alacant, *Machaco* no para i les ganes retornen. La Plaça encara està buida, però no falten els incondicionals i bons matiners; a la porta de l'Ajuntament fem la peça sencera i els músics s'encaminen cap a la Societat *El Trabajo* a prendre forces, com va demanar l'any passat Conxi la de la Farmàcia.

CONCERT DE FESTES

Dijous dia 19 d'agost.

El dia comença amb els Nanos i Gegants; l'horari oficial eren les deu del matí, però la pluja ha fet que es retardar mitja hora més. Els Moros Vermells, com ja és habitual, agafen els caps i ballen. Hui toca Manhattan, a l'haver només tres dies de Nanos i Gegants s'ha quedat la part vella del poble sense la seua visita.

A les deu de la nit, el pati de les escoles estava de replet, no cabia una ànima, i els presentadors, Laura Bernabeu i Dimas Colomina presentaven les obres al concert, anunciant-nos la imminent arriada de

les festes « La festa toca a la porta i quina millor manera per tancar els actes de la setmana festera, i agafar forces per demà, Nit del Soparet, que el concert de l'Agrupació Artísticomusical El Trabajo de Xixona els oferirà. Els Moros i Cristians són sinònim de música. Xixona té una gran cultural musical, i sempre demanem al músic aqueixes peces que són diferents».

Un concert amb el mateix esquema de l'any anterior, primera part de música simfònica, com declarava el director titular, Jordi Francés: «la música que els oferim a la primera part també és festera, no de Moros i Cristians, però si d'allà on es toca».

A la primera part sentírem:

A FESTIVE OVERTURE, d'Alfred Reed.

OLYMPIC FANFARE AND THEME de John Williams, música composta per als Jocs Olímpics de Los Angeles en 1988

LIBERTY FANFARE, també de John Williams.

SUMMON THE HEROES - John Williams.

SABIC SYMPHONIC MARCH de Bert Appermont.

Ja a la segona part, gènere fester, la majoria de les peces de caire clàssic:

COMO LAS PROPIAS ROSAS (pasdoble) – de Valentín Ruiz.

LA ALHAMBRA (marxa àrab) – Camilo Pérez Laporta.

BONUS CHRISTIANUS (marxa cristiana) – José Mª Ferrero.

ALS BEREBERS (marxa mora) – José Pérez Vilaplana.

EL BARRANC DEL SINC (marxa cristiana) – Rafael Mullor Grau.

MACHACO (pasdoble) - José Rafael Pascual.

De regal, la Banda tocà una versió diferent del pasdoble Churumbelerías d'Emilio Cebrián. Un concert que pels aplaudiments

agradà a tothom. Més la segona part, la pròpiament festera, i que els músics tocaren amb passió, ja que a partir de la marxa mora Als Berebers i, sobretot, El Barranc del Sinc, es demostrà el prestigi, l'estima i la passió per aquest gènere musical.

La nit acabà per a la Banda en el seu local, sopar que patrocina l'Ajuntament de Xixona, i que curiosament, no assistí cap representant d'aquesta entitat.

ENTRÀ CREVILLEN

Diumenge 3 d'octubre de 2010

Com l'any anterior, visitarem la ciutat de les catifes, Crevillent, i les seues festes, declarades d'Interès Turístic Nacional. Tocarem en una espècie de ballet la marxa mora *Alhakem* d'Ignacio Sánchez, en una Entrà de Moros i Cristians que durà més de dues hores.

CERCAVILA DEL 9 D'OCTUBRE I ENTRÀ A ALBAIDA

Dissabte, 9 d'octubre de 2010

La diana del País Valencià començà matinet. Amb el pasdoble Gerona, de Santiago Lope. Fèrem el recorregut habitual, per part del Casc Antic i per la part nova del poble. A l'arribada a l'avinguda Constitució, canviarem de peça, el pasdoble valencià *L'Entrà de la Murta* de Salvador Giner.

A la porta de l'Ajuntament ens esperaven les autoritats, mentre tocàrem l'Himne Regional Valencià de José Serrano, amb el solista José Antonio Iborra, *Pilili*.

Per la vesprada quedarem per pujar a la població albaidina i participar en l'Entrà de Moros i Cristians, però plogué com si s'acabés el món, i no poguérem tocar-hi.

CONCERT EXTRAORDINAR DE BERT APPERMONT

Dissabte, 23 d'octubre de 2010

Xixona tingué la gran sort de poder comptar amb la presència i visita del director reconegut internacionalment, el belga Bert Appermont.

Gran director, professor, compositor i arranjador musical nascut a Bilzen (Bèlgica). Autor de dos musicals i més de quaranta obres per a cor, ensemble de cambra, banda simfònica i orquestra. Com a autor reconegut participa en nombrosíssimes ponències de música de banda a Europa. Les seues obres són interpretades en més de vint països i enregistrades per bandes de renom mundial al Japó, Suïssa, Holanda, Dinamarca, Alemanya, Itàlia, Espanya...

(Assaig 21 d'octubre, Jordi Navarro amb la Banda de Xixona, d'esquenes Jordi Francés, director titular)

Vingué el dijous 21 d'octubre, amb el qual férem el primer assaig. Dur, però, eixe era l'objectiu, aprendre.

El divendres 22 d'octubre, li ensenyàrem l'empresa Antiu Xixona, de la mà del seu gerent i membre d'aquesta agrupació, César Soler, *el Porga*. Després, dinàrem al Pou de la Neu, i continuàrem per la vesprada amb l'assaig de portes obertes.

Per al concert, comptàrem amb la col·laboració desinteressada del nostre amic i gran músic, el guitarrista Fernando Espí, i el trombó de l'Orquestra Nacional d'Espanya, Jordi Navarro Martín. El primer per a l'obra *Egmont* i el segon per a l'obra per a trombó i banda, *Colors*.

Amb un Cine de Dalt de gom a gom, les obres, totes del director invitat sonàrem com mai. A la primera part:

SABIC SYMPHONIC MARCH, *JERICO* (poema simfònic) i *COLORS* (concert per a trombó i banda), i de bis el tema *Blue Bells of Scotland* de Arthur Pryor, també per a trombó i banda; a la segona part: *EGMONT* (Poema simfònic) i *SAGA MALIGNA* (Suite del Musical "Zaad van Satan"). El bis, com comentà Bert Appermont, tocaren música de la terra, el pasdoble de Paco Esteve, *Eduardo Borràs*.

Un concert que agradà de debò, que fou el resum i el resultat de tot un any de feina amb el nostre director titular Jordi Francés, i entre tots, anem fent, música, que és el que més ens agrada.

Fotos: 79 coses, Bernabeu, Esther Sirvent, Ruth Jiménez, Federico Mira, Josep Miquel Arques, Arxiu Federació de Sant Bartomeu i Sant Sebastià.

Universitat d'Alacant
Universidad de Alicante

Xixona
Ser Universitaria

GENERALITAT VALENCIANA
CONSELLERIA D'EDUCACIÓ

Ajuntament de
Xixona

